ಪರಸ್ಪರ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ ಅವರು ಒಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕತೆಗಾರ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ...

ಅವನು

ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು, ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ, ಟೀ ಮಾಡಿ ಕುಡಿದು, ಏಳು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಲ್ಯಾಬೊರೆಟರಿಯಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿ, ಆ ದಿನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ಅದರಂತೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವವ.

ಅವಳು

ಒಂಬತ್ತೂವರೆ ಸುಮಾರಿಗೆ, ಅವಸರವಸರವಾಗಿ, ತನ್ನ ತುಂಬಿದ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಎದೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು, ಬೆವರುತ್ತಾ ಲ್ಯಾಬೊರೆಟರಿಗೆ ಬಂದು, ಬಾಸ್ ಇನ್ನೂ ಬರದಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ ಅವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅದೇ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಮೆಲುವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಅವನ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಕುಕ್ಕರಬಡಿಯುವವಳು.

ಅವನು

ಅವಳು ಆ ದಿನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಹೇಳಿ ತಾವು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಸಾಗರದಂತಹ ಮುಖಹೊತ್ತ ನಿನಗೇಕೆ ಹುಡುಗಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವವ.

ಅವಳು

ಬಾಸ್‌ಗಿಂತಲೂ ಸರಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೇನೋ ಎನ್ನಿಸುವಷ್ಟು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೀ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಂಕುಡೊಂಕು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವವನ ಸಣ್ಣ ತಲೆಯ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿರಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಬೆರಗಾಗುವವಳು.

ಅವನು

ಕಲಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಟಪಟನೆ ಕಲಿತು, ಇನ್ನೂ ಬೇಕೆನ್ನುವಂತೆ, ತನ್ನ ಕನ್ನಡಕದೊಳಗಿನ ಸೂರ್ಯನಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, ತಟ್ಟನೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅವಳ ಕಪ್ಪು ಉದ್ದನೆಯ ಜಡೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾಗಿ, ಅವಳಿಗೆ ಅವಳ ಜಡೆಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವವ.

ಅವಳು

ಸುಡು ಸುಡು ಬಿಸಿಲಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ, ಸೋರುವ ಒದ್ದೆ ಮಳೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ಬಯಕೆಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ, ತನ್ನದೇ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಅವನನ್ನು – 'ಹಿಡಿದೆಳೆದು ಸುರುಸುರು ತಂಪು ಮಳೆಯ ಮಧ್ಯೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲೇ' ಎನಿಸಿದಾಗ, ಸಣ್ಣ ಐಸ್ ತುಂಡೊಂದನ್ನು ಅವನ ಕಾಲರ್ ಹಿಂದೆ ತುರುಕಿ, ಏನೂ ಆಗದಂತೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮರೆಸುವವಳು.

ಅವನು

ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಉಳಿದ ಸಂಶೋಧನನಿರತ ಹುಡುಗಿಯರಂತೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೇ 'ಫುರ್' ಎಂದು ಹಾರಿ ಹೋಗದೇ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ನೂರೆಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಕೇಳುವವಳು. ತಿನ್ನುವ **Fat Protein**ಗಳು